

FULLA PARROQUIAL

DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegixin o escoltin llegir aquesta fulla, l'Il·lm. Dr. D. Josep Vila i Martínez, Bisbe d'aquesta Diòcesi.

MARTIROLOGI

- 1 de juliol, **DIUMENGE**, V després de Pentacosta. La Preciosíssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist. Sant Gal i Sta. Leonor.—*Missa de la Preciosíssima Sang, color vermell.*—Senyor, Vós em rescatàreu amb vostra Sang.—(Introit.)
- 2, **DILLUNS**.—LA VISITACIÓ DE LA MARE DE DÉU.—Sants Ot. b.; Procés i Martinià mrs.; Santa Sinforosa, mr.—*Missa de la Visitació, color blanc.*—Feliç sou oh sagrada Verge Maria i molt digne de tota lloança.—(Gradual.)
- 3, **DIMARTS**.—Sants: Lleó II p. i cf.; Eulogi Trifó i comps. mrs.; Heliodor.—*Missa de S. Lleó color blanc.*—El fill de l'home vindrà quan menys vos penseu.—(Evangeli). Lluna plena.
- 4, **DIMECRES**.—Sants: Laureà i Teodor, bisbes; Uldaric i el beat Gaspar Bono, fill de València.—*Missa de l'Octava de S. Pere i S. Pau, color vermell.*—Per la ma dels apòstols es feien molts de miracles.—(Epístola).
- 5, **DIJOUS**.—Sants: Miquel dels Sants, fill de Vich; Antoni M.ª Zacarias, cf.; Sta. Zoa. mr.—*Missa de S. Antoni M.^a, color blanc.*—No menyspreis la gràcia que està en tu.—(Epístola).
- 6, **DIVENDRES**.—Sants: Romul b.; Isaias, prof.; Sta. Dominga, vg. i mr.—*Missa de l'octava de S. Pere i S. Pau, color vermell.*—Vós sou veritablement el fill de Déu. Evangeli.
- 7, **DISSABTE**.—Sants: Ot. b., fill de la Seu d'Urgell; Fermí, b. i mr.; Ciril i Metodi, bisbes.—*Missa dels S. S. Ciril i Metodi, color blanc.*—El Déu d'Israel dona a son poble fortalesa i poder.—(Ofertori).
- 8, **DIUMENGE VI** després de Pentacosta.—Sants: Procopi, mr.; Aquilas i sa esposa; Stes. Priscila; Isabel, reina de Portugal.—*Missa del Diumenge, color verd.*—Senyor, Vós sou el nostre refugi, de generació en generació.—(Gradual.)

JESÚS digué als seus deixebles: «Si la vostra justícia no és major que la dels escribes i fariseus, no entrareu pas en el regne dels cels. Vosaltres heu sentit que fou dit als antics: «No mataràs, i qui matarà serà reu de justícia». «Doncs, jo us dic que el qui s'irrita amb el seu germà, també serà reu de judici.» I qui el tractarà d'orat serà reu davant del Concell. I aquell qui li dirà foll, serà reu del foc de l'infern. Si ets, doncs, a l'altar a punt d'ofèrir, i allí et recordes que el teu germà té algun ressentiment contra de tú, deixa la teva ofrena allí davant l'altar, ves primer a fer les paus amb el teu germà, i, tornant, llavors presenta la teva ofrena.»

Els Escribes i fariseus.—Potser no hi ha una plana del Sagrat Evangelí, que no parli dels Escribes i fariseus. Els fariseus eren una secta religiosa, que en temps de Jesús tenia gran influència en el poble. S'anomenaven fariseus, que vol dir *separats*, perquè volien establir una separació complerta entre els jueus i els gentils, per tal de conservar pura la llei de Moisés. Lo que més el distingia era un odi gran als estrangers, i un zel excessiu en voler imposar al poble preceptes ridícols i impossibles de complir. Eren plens d'orgull i de vicis i volien no obstant aparèixer davant del poble, com a homes sants i perfectes. Aquesta hipocresia, o justícia aparent, és un dels vicis que més en cara els hi tirà el Redemptor del món. Foren els enemics principals de Jesús i els qui el condemnaren a mort. Els Escribes eren els doctors de la llei, tots o casi tots, de la secta dels fariseus.

A home vell no li posis gros farcell.
A la casa d'en Bernat, qui no hi és, no hi és comptat.

Procurem que la justícia no sigui aparent com la dels Escribes i fariseus, sinó la veritable justícia, que ens farà amics de Déu i ens donarà dret a la vida eterna.

Patró de la setmana: La Visitació de la Mare de Déu

L'Angel Gabriel havia anunciat a Maria que Déu donaria aviat un fill a Elisabeth. I desseguida la Verge s'encaminà a Hebrou, que era on habitava sa cosina: aquest és el misteri de la Visitació, el que se celebra sempre l'endemà de l'Octava del Naixement de S. Joan Baptista.

Avui, com en el temps d'Advent, l'Església junta el record del Precursor amb el de Jesús i de Maria. Ara celebrem la festa de la Visitació, i per l'Advent, en la litúrgia del divendres de les témpores es rememora també aquest misteri.

Aquesta solemnitat fou instituïda per a tota l'Església, l'any 1389; el papa Urbà VI la fundà per tal d'obtenir la fi del gran

cisma d'Occident. Pius IX l'elevà de categoria dins la litúrgia, per tal com en aital diada de 1849 es determinà a Roma la victòria de l'Església sobre la Revolució.

Maria visità Elisabeth, i Jesús visita a Joan i el santifica. Per això Sant Joan salta d'alegria dins el ventre de sa mare, i Elisabeth, plena de l'Esperit Sant, clama: «Beneita sou Vos entre totes les dones, i beneit és el fruit del vostre sant ventre».

Llavors la Verge, Mare de Déu, qui porta dintre seu i dóna vida al Qui porta i produeix tot l'existent, pronuncïa aquell càntic sublim que l'Església entona i repeteix cada dia, el Magnificat.

Pensament.—Es una cobardia indigna d'un catòlic de fe i de veritat, el deixar la pràctica de la virtut per temor de les burles dels mundans. No les desprecieu per orgull; però no en feu cas, i no oblideu mai que, si les persecucions son amargues, el fruit de les que per Déu se pateixen és molt dolç i consolador.

VOLVES MORALS I CATEQUÍSTIQUES

LES ARGELAGUES I L'AUSTRUÇ

Hi han savis que no creuen en Déu?

Damunt la terra no sols trobareu flors i espines sinó que veureu com la terra mateixa que produeix les flors sosté les espines, i encara més, hi han espines amb pretenció de flor.

Mireu, sinó, l'argelaga florida i d'un trocet lluny la confondreu i qui sap si us encisarà més que la gines-ta daurada...

Argelagues florides són els savis ateus. Us engresquen amb el groguejar daurat de la seva eloqüència, però no en culliu cap brí, que en tocar-lo, us sagnarien; sota les flors de la ciència, hi porten amagades espines llatzeradores d'orgull, de sensualitat, de injustícia d'odi, de vanitosa complaença...

La sabiduria ponderada i ben dirigida és com un telescopi per a veure millor a Déu creador del Cel i de la Terra; la virtut és un raig de claror que il·lumina, però el vici és una boïra aixerreïda que es posa entre Déu i la vista i abriga la llum divinal.

* * *

Els naturalistes parlen d'un ocellàs del desert anomenat «austrús» que

diuen que té una lleugeresa de cama estupenda, però, vegeu quina neciesa més gran! en ésser perseguit, s'atura, amaga el cap sota l'ala i ja es creu segur... En els deserts del món, hom troba ocellassos, del vici, renegaires, impurs, infidels, falsejadors... Tenen una lleugeresa imponent per a caminar entre els viaranyes de la ciència terrenal, però... Déu els empaita per a amostrar-los-hi, en el mirall de la consciència llur, la negror dels vicis, i ells... pobrets! amagen el cap sota l'ala del ateïsme.

La ratlla divisòria entre la Fe i l'ateïsme no és la ciència i l'ignorància; (n'hi han amb lletres com sense lletres) sinó que és la virtut i el vici. A l'home virtuós, cast, just, no li costa res de creure en Déu, en canvi al impiu, al deshonest, al blasfem tot li són dubtes...

Per això Rousseau, (un dels més tristament famosos Mestres de la impietat qui prou i massa que podia parlar per experiència personal) deia als ateus: «Tingueu la vostra ànima en estat de desitjar que hi hagi Déu i no en dubtareu mai.»

Les mares res hi adoben

La majoria de les mares són responsables que succeeixin certes coses.

Si tot l'esforç que fan per a embellir externament llurs filles, convertint-les moltes de vegades en bibelots trencadissos de porcellana, el fessin per a formar-les intel·lectualment i espiritualment, no tindrien necessitat de passar la vida submergint l'ham de la bellesa en les aigües de l'amor per a pescar marit. Trobeu moltes donzelles que saben tots els secrets per a tenir els ulls ben brillants i els llavis ben vermells; i quan arriben aquells moments tràgics de la vida que un hom s'ha de pastar el pa amb la suor del seu front, s'adonen que no són altra cosa que uns pobres maniquís.

Eduquem les donzelles perquè en cas de necessitat puguin incorporar-se a la vida noble del treball i d'aquesta manera es casaran per amor sense esgrimir l'arma de la coqueteria.

PLANA PARROQUIAL

Funcions Religioses

MOVIMENT PARROQUIAL

Santa Pau

A la tarda: Doctrina, rosari, acabament del Mes del Sgt. Cor, visita a Jesús Sagramentat i professó del Roser.

Partera: Maria Casals, amb missa a la capella de Sta. Lluçia.

La Cot

A la tarda: Doctrina i funció.

Batet

Avui a la tarda: Doctrina i funció.

Cellent

A la tarda: Doctrina i funció.

Les Fonts

Avui: Per raó de les seques no hi haurà funció.

Diimenge vinent: La missa 1.ª es dirà a les 5.

Casament: Jaume Oliveras Vilar amb Antonia Ras Mach a la Capella de Ntra. Sra. de la Salut.

SANTES COSTUMS

Es molt hermosa aquella manera de saludarse que tenen els bons cristians quan es trovan o van de camí: *Bons dies*, o *bones tardes*, o *bona nit que Deu ens dô*. A lo que sol contestarse amb idéntiques paraules, o amb aquell: *Adeu siau*, tan breu com expresiu. No es mes bonic axís que no pas: *Salut!* o *salut i peles!* com fan molts que mes semblan gentils que cristians?

Al escometrer-se, preguntant per la salut, ho solen fer d'aquesta o semblant forma: *Deu vos guard, qué tal? còm ho passeu?*. A lo que es respon: *Be, gracies a Deu, i vosaltres?*— *També, gracies a Deu.*

El cantestar a seques: *Be, gracies*, callanse a Deu, podran dir el que vulguen els qui sostenen aquesta moda: als bons cristians no'ls satisfá pas, perque les gracies de la salut a Deu es deuen primerament i despres a les persones per l'interès que s'hi prenen.

Al fer temps de no haverse vist i trovarse sobtadament, solen precedir exclamacions com aquestes: *Ai! alabem a Den! i quin bon àngel, o quin sant us porta per aquí?*. Vritat que axó està mes be que no pas aquella frase tan degradant: *Mal llam te mati! tu per aquí?*